

Postava - vysvětlení instrukcí

1 - Postava je charakterizována událostí.

Postava něco udělá nebo se jí něco přihodí, podle čeho poznáme, jaká je. Jde o nepřímou charakteristiku.

2 - Postava je charakterizována prostředím.

To, co postavu obklopuje, kde žije, má význam. I drobný předmět může vypovídat o tom, kdo vlastně je. Nemusí jít jen o popis, prostředí může vyvstávat i z vyprávění.

3 - Postava je charakterizována promluvou o sobě / druhých o ní.

Nejen to, co kdo o sobě řekne, nebo o něm řeknou druzí, nám může postavu blíže určit, ale také jak kdo mluví: hodně nebo málo, spisovně, slušně, nebo naopak. Zde může jít o přímou i nepřímou charakteristiku.

4 - Je zobrazeno myšlení postavy.

Výsadou literatury je, že nám může ukázat myšlení postav. Má na to několik postupů: Sama postava, pokud je vypravěč, nám může své myšlenky sdělovat, vypravěč, který není postavou, nepřekvapí, když myšlenky postav zná, můžeme použít fokalizaci (viz růžová kostka). A když je nejhůře, může postava myslet nahlas, popřípadě si své myšlenky zapisovat.

5 - Postavu charakterizuje vyprávění o její minulosti.

Každý má svou minulost a mají ji i postavy. Někde je popsána, někdy ji čtenář domýšlí. Minulost postavy doplňuje její charakteristiku a vysvětluje často její činy a motivace. Postava může sama svou minulost vyprávět, jiná postava ji o ní třeba prozradí, najde se nějaké svědectví (deník, dopis) nebo jen indicie (zbraň, uniforma, snubní prsten, fotografie), podle kterých si minulost postavy domýšlíme.

6 - Vystane překvapivý rys postavy.

Některé postavy v průběhu děje překvapí – zachovají se nečekaně, promluví tak, že to čtenáře zarazí, zkrátka text naruší naši vybudovanou představu o ní. Takové postavy nám více připadají jako skuteční lidé a často jsou pro čtenáře zajímavější.